Написав Яна Рожнятовська
Неділя, 04 жовтня 2015, 05:47

Вона завжди була над нашими поглядами,подихами, намаганнями.
Вона завжди вальсувала в ритмі кохання, разом із чеканнями,
Відстежувала всілякі мінливості, мрійливості, бажання сердець із надією,
Була часом встривоженою, розлюченою, гнівливою та знахабнілою.

Ми пізнали її в нестерпному смутку, спогадах та невичерпності,
В навіженостях долі, відсутності спроб, напівштучній образі та впертості.
То ж і нині, незграбно тримаючи наше осіннє щастя за руку,
Пам`ятаємо ми, що кохання супутницю має незмінну - розлуку.